

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر روش تدریس مبتنی بر ایفای نقش بر خودکارآمدی دانش آموزان

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شعله قادری - کارشناسی مشاوره و راهنمایی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

فاطمه تباک - کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

حمیرا کریمی - کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

سمیه احمدی - کارشناسی جغرافیای شهری، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان مریوان

خلاصه مقاله:

نظام آموزش هر کشور موظف است شرایط لازم را برای رشد و پیشرفت فراگیران ایجاد کند و تمام استعدادهای افراد را در زمینه های گوناگون به شکل هماهنگ آماده سازد. یادگیری فعال وادار کردن فراگیران به انجام فعالیتهای خود با بهره گیری از نگرشها و تفکرات میباشد که از طریق روش تدریس ایفای نقش حاصل میشود. با این نوع فعالیت، شرکت کنندگان احساس فرد دیگری را در موقعیت های خاص تجربه می کنند، مهارتهای جدید را یاد میگیرند و نکاتی از یکدیگر می آموزند. با توجه به هدف این پژوهش که به دنبال بررسی آموزش مبتنی بر روش تدریس مبتنی بر ایفای نقش بر میزان خودکارآمدی دانش آموزان شهر مریوان که در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ مشغول به تدریس هستند تشکیل داد. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی مورگان و جنکینز (۱۹۹۹) (MJSSES) بود که پایایی آن از طریق روش کودر ریچاردسون محاسبه شد که در پیش آزمون و پس آزمون به ترتیب ۰/۷۸ و ۰/۸۲ بود و روایی آن از طریق نظرخواهی از معلمان مدرسه تایید شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای آماری کولموگراف اسمیرنوف، همبستگی پیرسون، آزمون t همبسته استفاده گردید. نتایج نشان داد، نمره میزان خودکارآمدی دانش آموزان در یادگیری در پیش آزمون ۳۶/۶۰ بود که در پس آزمون به ۴۸/۷۰ افزایش یافته است و این افزایش از نظر آماری نیز معنادار میباشد. (p=۰/۰۰۶) در واقع بین دانش آموزانی که با روش تدریس ایفای نقش آموزش دیده اند با دانش آموزانی که این آموزش را ندیده اند در میزان خودکارآمدی تفاوت معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، ایفای نقش، خودکارآمدی، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255917>

